

گفت‌وگو
دنیاحیدری
حاشیه‌های جنجالی پرسپولیس و استقلال سال‌هاست که دیگر مرز

مسائل مالی را رد کرده و به بحران اقتصادی و آبروزی‌های بین‌المللی تبدیل شده‌است. تا جایی که حالا صدای مجلسی‌ها هم در آمده و با جدیت خواستار تحقیق و تفحص در خصوص مسائل مربوط به این دو باشگاه شده‌اند. مسائل و مشکلاتی که نادیده گرفته شدن آنها از سوی مسئولان بالادستی باعث شده‌است تا امروز کار به جاهای باریک بکشد. به طوری که علی اصغر یوسف‌نژاد، نایب رئیس فراکسیون ورزش ناکید می‌کند بحرانی شدن اوضاع استقلال و پرسپولیس مجلس را بر آن داشته‌تسا با ورود به این مسئله در صدد حل اساسی مشکلات این دو تیم بر آید.

بررسی ابعاد تحقیق و تفحص مجلس از پرسپولیس و استقلال در گفت‌وگو «جوان» با علی اصغر یوسف نژاد، نایب رئیس فراکسیون ورزش مجلس

ضربه سوءمدیریت را در سرخابی‌ها می‌خوریم وزارت ورزش رفتار دوگانه‌ای در پذیرش مشکلات سرخابی‌ها دارد

دلیل نه تنها دو باشگاه، که وزارت ورزش نیز باید از این طرح استقبال کند، چراکه قرار است با در نظر گرفتن جنبه‌های مثبت و منفی و با حمایت مجلس، به مسائل و مشکلات این دو تیم رسیدگی شود. یعنی اگر نیاز به کارهای تکمیلی یا قانون نویسی یا حتی نیاز به وضع آیین‌نامه‌های جدید است با پشتیبانی مجلس انجام شود. در واقع طرح مجلس جنبه کمک دارد و از این رو به دو باشگاه به منظور انضباط اداری و مالی و شفاف‌سازی کمک می‌کند.

اصلی‌ترین ایرادی که در این راستا وجود دارد، بی توجهی وزارت به عملکرد مدیرانی است که در رأس امور قرار دارند و بازخواستی بابت اشتباهاتشان نمی‌شوند.

مدانیا همین هستیم. وزارت ورزش رفتار دو گانه‌ای دارد. از یک سو می‌گوید این دو باشگاه بر اساس نظام بین‌المللی حرکت می‌کنند و حرفه‌ای هستند و مسائل و مشکلاتشان به ما از تباطی ندارد و از سوی دیگر افراد خاص را به عنوان اعضای هیئت مدیره و مدیرعامل پرسپولیس و استقلال انتخاب می‌کند. این رفتار دوگانه با هم نمی‌خواند. در زمان گرفتن رأی اعتماد، پرونده هر یک از وزرا که بخوانید، نام پرسپولیس و استقلال و مسائل مربوط به حرفه‌ای‌گری، خصوصی‌سازی و… این دو باشگاه را می‌توان در برنامه‌های آنها دید.اما زمان پاسخگویی که می‌رسد، همه متفق القول می‌گویند که این دو باشگاه مجموعه‌ای جدا هستند و از تباطی با آنها ندارند.به همین دلیل به دنبال مشخص شدن نقش وزارت ورزش در خصوص مسائل این دو تیم و مشکلاتی که برای آنها رخ می‌دهد هستیم و وزارت هم باید ظرفیت و نقشش را مشخص کند که اگر پیش از این به چنین مسائلی رسیدگی می‌شد امروز شاهد چنین مشکلاتی نبودیم.

نظارت نداشتن مسئولان باعث شده است بارها و بارها آبروی فوتبال ایران در مجامع

عمران کوراجی اسپنسر

وزارت ورزش

سرویس ورزشی، ۸۸۴۹۸۴۳۴

وزارت ورزش رفتار دوگانه‌ای در پذیرش مشکلات سرخابی‌ها دارد

دلیل نه تنها دو باشگاه، که وزارت ورزش نیز باید از این طرح استقبال کند، چراکه قرار است با در نظر گرفتن جنبه‌های مثبت و منفی و با حمایت مجلس، به مسائل و مشکلات این دو تیم رسیدگی شود. یعنی اگر نیاز به کارهای تکمیلی یا قانون نویسی یا حتی نیاز به وضع آیین‌نامه‌های جدید است با پشتیبانی مجلس انجام شود. در واقع طرح مجلس جنبه کمک دارد و از این رو به دو باشگاه به منظور انضباط اداری و مالی و شفاف‌سازی کمک می‌کند.

بررسی ابعاد تحقیق و تفحص مجلس از پرسپولیس و استقلال در گفت‌وگو «جوان» با علی اصغر یوسف نژاد، نایب رئیس فراکسیون ورزش مجلس

ضربه سوءمدیریت را در سرخابی‌ها می‌خوریم وزارت ورزش رفتار دوگانه‌ای در پذیرش مشکلات سرخابی‌ها دارد

بین‌المللی خدشه‌دار شود. آیا برنامه‌ای برای برخورد در این راستا دارید؟

بجزور ما در چنین پرونده‌ای دفاع از اعتبار فوتبال پاک و پیشرگی ومقابله بامسائل منفی است. رفتارهایباید حرفه‌ای، اصولی و قانونی باشد. همه اینها به کم لطفی و کم توجهی مدیران برمی‌گردد. چرا نباید قبل از عقد قرارداد با یک بازیکن از او تست پزشکی گرفته شود. بازیکنی که به دلیل مصدومیت و عدم کیفیت لازم کنار گذاشته می‌شود. بدون دقیقه‌ای بازی کردن می‌رود شکایت می‌کند و پرونده‌ای قطور تشکیل می‌دهد و مبلغ هنگفتی هم می‌گیرد. خب این حق اوست. قرار داد دارد اما چرا باید چنین قراردادی امضا شود؟ این مسائل باعث نگرانی‌های زیادی شده و نشان

می‌دهد.مجلس به درستی در خواست طرح تحقیق و تفحص داده است. البته طی یک ماه اخیر چند جلسه با رؤسای باشگاه‌های مطرحی مثل پرسپولیس و استقلال وهمچنین رؤسای فدراسیون گذاشته‌ایم و امیدواریم بتوانیم با این طرح ارائه شده، گامی در راستای حل مسائل و مشکلات این دو باشگاه برداریم. مشکلاتی که آبروی فوتبال ایران را زیر سؤال برده و خدشه‌دار کرده‌اند.

فکر نمی‌کنید عمده مشکلات به دلیل آن است که مدیران بر اساس روابط و رانت انتخاب می‌شوند نه شایسته‌سالاری؟

همین طور است. بیشترین ضربه مالی که پرسپولیس و استقلال طی این سال‌ها خورده‌اند به دلیل سوءمدیریت، عدم اطلاع از وظایف و تکالیف آنهاست. به خصوص در برخورد با قواعد و قوانین بین‌المللی فوتبال در فیفا عدم حرفه‌ای‌گری، ساده انگاری و هیچ انگاشتن‌ها باعث شده است از سال گذشته ۷۴پرونده در فیفا داشته باشیم. پرونده‌هایی که به راحتی می‌توانست تعدادشان کاهش یابد و با توافقات صورت گرفته حل و فصل شود.اما گفتندفوتش

گزارش «جوان» از ورود دوباره مجلس به ناهنجاری‌ها و تخلفات اقتصادی در فوتبال

تحقیق و تفحص از سرخابی‌ها راه پرونده فساد در فوتبال را می‌رود؟

فساد در فوتبال آمده‌است:»بر اساس اطلاعات مستند، مجلس سراغ نهادهای مختلف اطلاعاتی و نظارتی هم رفتند و از آنها خواستار اطلاعات لازم درباره فضای فوتبال شدند. با ورود مجلس به فساد در فوتبال، امیدواری‌هایی در سطح جامعه برای برخورد با متهمان و متخلفان فوتبال به وجود آمد که بالاخره قرار است جلوی سوءاستفاده چند صد میلیاردی فوتبالی‌ها از بیت‌المال که نتیجه‌ای جز فساد نداشته، گرفته شود. فشار مافیای فوتبال برای به نتیجه نرسیدن این پرونده مهم، قابل پیش‌بینی بود، مسئله‌ای که نمایندگان مجلس هم در گفت‌وگوهایی که آن روزها با رسانه‌ها داشتند، آن را رد نمی‌کردند. بهمین ۹۰ بود که مصطفی‌افضلی‌فردنماینده وقت مردم اردبیل و سخنگوی کمیسیون اصل ۹۰، در پاسخ به سوالاتی که از تهدیدها و تصمیمات متخلفان برای تطمیع اعضای کمیسیون پرسیده شد، گفت: «مواردی از فشار روی ما وجود داشت.»

سرانجام با وجود فشارهای مختلف، گزارش پرونده فساد در فوتبال در بهمین سال ۹۰ در صحن علنی مجلس قرائت شد، گزارشی که نشان دهنده فساد گسترده در فوتبال کشورمان بود. در بخشی از این گزارش درباره مصادیق

به قوه قضائیه، با متخلفان پرونده فساد در فوتبال پس از گذشت نزدیک به چهار سال از قرائت آن در صحن علنی مجلس هنوز هیچ‌گونه برخوردی نشده و فساد در فوتبال بیشتر از قبل شده‌است!

تحقیق و تفحص از سرخابی‌ها

حالا چهار سال پس از شکل‌گیری پرونده فساد در فوتبال و مراجع دستگیر کننده فضای رسانه‌ای کشور را پر کرد تا اینکه محمود سالار کیا معاون دادستان تهران در توضیحاتی عنوان کرد: «شش خبرنگار دستگیر شده اصلاً خبری نمی‌کردند، بلکه به حرفه دلالی در مطبوعات مشغول بودند. افراد تیمی را برای تیم دیگری می‌خریدند و اگر خود فرد همکاری نمی‌کرد، او را تخریب می‌کردند. این دستگیر شدگان از این طریق پول‌های هنگفتی را به جیب زده و افراد بسیاری را تخریب کرده‌اند تا به مقاصد شومشان برسند.»

با گذشت چند روز ابعاد تازه‌تری از این اتفاق روشن شد، اینکه دستگیری آنها بر اساس اطلاعاتی صورت گرفته که توسط سازمان اطلاعات استان تهران به دست آمده بود. قضای حداد، معاون امنیت دادرسی عمومی و انقلاب تهران همان زمان با نامگذاری این جریان به «جرمائی آلوده» گفت: «یک‌سال و نیم روی این پرونده کار شده و این افراد با تفاسد اخذی، یک بازیکن را از طریق نفوذ خود در رسانه‌ها به چهره تبدیل می‌کردند و در صورت تن در ندانن بازیکن به خواسته‌های مالی‌شان او را تخریب می‌کردند. همچنین دستگیر شدگان منتم به جابه‌جایی ورزشکاران به خصوص در فوتبال از طریق اخذی هستند.» آنچه در این دستگیری قابل تأمل بود، در میان بودن نام خبرنگاران مطرح ورزشی بود که سروصدای زیادی به راه انداخت و تا مدت‌ها نقل محافل ورزشی بود.

تحقیق حق مجلس و دانستن حق مردم است

جای هیچ شکی نیست که نظارت، مراقبت و بررسی لازمه رشد و ترقی هر نهاد، مؤسسه و یا مجموعه‌ای است. هیچ تردیدی نیست اگر نظارتی در کار نباشد یک مجموعه خواهی نخواهی دچار تخلف و در نهایت فساد می‌شود.

تفاوتی هم نمی‌کند که مجموعه‌ای به صورت خصوصی اداره شود یا اینکه زیر مجموعه دولت باشد. مؤسسات و نهادهای خصوصی زیر ذقن ترین در بین‌های سرمایه‌گذاران هستند و بالطبع نهادهای دولتی نیز چون سروکارشان بابت‌المال است و دست در جیب مردم دارند باید در این خصوص حساس تر باشند. ورزش نیز از این قاعده مهم و اصل انکار ناپذیر مستثنی نیست، به خصوص اگر این ورزش دولتی باشد و دولتمردان نیز سودای واگذاری آن به بخش خصوصی را نداشته باشند. طی سال‌های گذشته بارها و بارها بحث نظارت و دخالت نهادهای اطلاعاتی و بازرسی در امر ورزش به خصوص فوتبال به گوش رسیده است. اخباری که اصلاً باب میل و سلیقه مدیران فوتبالی کشور نیست و طبیعی است که آنها در صدد فرار از پاسخگویی و به اصطلاح دور بودن از این شرایط باشند.

اما واقعیت امر این است که حتی اگر آقایان مسئول امروز هم به این نتیجه رسیده باشند که باید بر فوتبال نظارت داشت و آن را مورد تحقیق و تفحص قرار داد، باز هم خیلی دیر به دیر به این نتیجه رسیده‌اند. نزدیک دو دهه است که فوتبال ایران با ادعای حرفه‌ای‌گری تبدیل به یک بنگاه بزرگ کسب درآمد برای دلال‌ها، برخی مدیران، برخی مربیان و برخی مثلاً بازیکنان شده‌است، البته شاید اصل مسئله چندان ایرادی نداشته باشد اما وقتی متوجه باشیم که این فوتبال تقریباً به صورت صد در صد دولتی اداره می‌شود و از بودجه بیت‌المال ارتزاق می‌کند آن وقت شرایط متفاوت خواهد بود. آن وقت است که متوجه می‌شوید این حساسیت و این نظارت باید از همان سال‌های میانی دهه ۷۰ صورت می‌گرفت.

متأسفانه این مسئله مهم پنا به دلایل گوناگون و شاید درگیر بودن سیاستمداران و تصمیم گیرندگان امروز کشور در مسائل مهم دیگر به فراموشی سپرده یا جدی گرفته نشد تا اوضاع فاجعه بار شود و امروز مجلس شورای اسلامی در حالی بحث تحقیق و تفحص از دو باشگاه سرخابی پایتخت را در دستور کار خود قرار دهد که این دو تیم مدت‌هاست بیشتر از آنکه به حال فوتبال و ورزش کشور سود داشته باشند زیان رسان و ضرر زده هستند اما در تمام این سال‌ها و به رغم برداشت‌های پرسروصدا از بودجه و بیت‌المال هیچ نهادی بر ریخت و پاش‌های آنها نظارت نکرده است تا اوضاع به این مرحله برسد که فوتبال ایران در معرض تهدید قرار گیرد.

برگردیم به اصل موضوع نظارت و بررسی حق دولت و مجلس به عنوان متولی اصلی ورزش کشو به خصوص فوتبال است و مهم‌تر از این حق، حق مردم در اطلاع داشتن از شرایط و وضعیت باشگاه‌هایی است که ادعای مردمی بودن دارند اما…

به زیر و روی فوتبال که خوب نگاه کنید متوجه فقدان این نظارت و بررسی می‌شوید. نوع ثبت قراردادها، بحث‌های فرهنگی و اخلاقی، بحث‌های تئابی، دلالی و سوءمدیریت‌های موجود در این رشته بر هوادار به خصوص در بخش باشگاهی آن، همه و همه لزوم توجه، نظارت و بررسی را فریاد می‌زند اما گویا گوش شنوایی تاکنون وجود نداشته است یا اگر هم داشته نمی‌برای اصلاح امور وجود نداشته‌است. برای بهتر مشخص شدن این مهم مثالی می‌زنیم. دم دست‌ترین مثالی که می‌شود در این خصوص زد بحث پرونده قطور فساد در فوتبال است که همچنان در راهروهای مجلس و کمیسیون‌های مختلف آن خاک می‌خورد. واضح است اگر این پرونده در طول چند سال گذشته به نتیجه رسیده بود امروز مجلس شورای اسلامی مجبور نبود بحث تحقیق و تفحص از دو باشگاه بزرگ را از ابتدا کلید بزند.

آنچه باعث نگرانی است اینکه جرابو جنجال به راه افتاده در خصوص تحقیق و تفحص مانند بسیاری دیگر از موارد مشابه خیلی زود از تاب بپفتد و به شبی شبیه باشد که خیلی زود عرق کند. حرف این است حالا که تحقیق حق مسئولان و دانستن حق مردم است پس باید این راه را تا آخر رفت. باید زیر و روی معضلات فوتبال را مشخص کرد و به اطلاع مردم رساند تا فوتبال پاک شود. باید مشخص شود چرا رشته‌ای که تمام موفقیت‌های آن در یک صود به جام جهانی خلاصه می‌شود اینقدر هزینه برای بیت‌المال به همراه دارد با انواع و اقسام روش‌های شکایت‌های بین‌المللی که با آبروی این بازی می‌کند. این تحقیق حق دولت و مجلس و دانستن حق مردم است که چرا فوتبالی‌ها اینگونه میلیاردی می‌گیرند و کوچک‌ترین بازدهی برای کشور ندارند؟

نگاهی به سابقه دخالت نهادهای نظارتی در فوتبال

ضرب شست به دلال‌ها و دو تابعیتی‌ها

نگاهی به سال‌های نه چندان دور وقایع و اتفاقات خارج از دست‌نستپیل سبزی فوتبال ایران ثابت می‌کند که حداقل دو بار دخالت نهادهای جزی فدراسیون فوتبال و وزارت ورزش یا سازمان تربیت بدنی سابق در امر فوتبال و حاشیه‌های آن خبرساز شده‌است. دخالت‌هایی که از سر اجبار و به لحاظ کم کاری‌ها یا اهمال از سوی مقامات مسئول فوتبال و یا حتی دست داشتن برخی مسئولان وقت در قانون شکنی‌ها صورت گرفته است. دخالت‌هایی که سروصدای زیادی به راه انداخت.

دستگیری دلال‌های خبرنگاران

آخرین روزهای اسفند ماه ۱۳۸۷ در حالی که همه خود را آماده برپایی جشن‌های سال نو و تعطیلات آغاز سال می‌کردند خبر دستگیری برخی خبرنگاران ورزشی به جرم دلالی، جامعه فوتبال را به شدت شوکه کرد. بلافاصله موج خبری و شایعات ریز و درشت در خصوص نحوه دستگیری و مراجع دستگیر کننده فضای رسانه‌ای کشور را پر کرد تا اینکه محمود سالار کیا معاون دادستان تهران در توضیحاتی عنوان کرد: «شش خبرنگار دستگیر شده اصلاً خبری نمی‌کردند، بلکه به حرفه دلالی در مطبوعات مشغول بودند. افراد تیمی را برای تیم دیگری می‌خریدند و اگر خود فرد همکاری نمی‌کرد، او را تخریب می‌کردند. این دستگیر شدگان از این طریق پول‌های هنگفتی را به جیب زده و افراد بسیاری را تخریب کرده‌اند تا به مقاصد شومشان برسند.»

با گذشت چند روز ابعاد تازه‌تری از این اتفاق روشن شد، اینکه دستگیری آنها بر اساس اطلاعاتی صورت گرفته که توسط سازمان اطلاعات استان تهران به دست آمده بود. قضای حداد، معاون امنیت دادرسی عمومی و انقلاب تهران همان زمان با نامگذاری این جریان به «جرمائی آلوده» گفت: «یک‌سال و نیم روی این پرونده کار شده و این افراد با تفاسد اخذی، یک بازیکن را از طریق نفوذ خود در رسانه‌ها به چهره تبدیل می‌کردند و در صورت تن در ندانن بازیکن به خواسته‌های مالی‌شان او را تخریب می‌کردند. همچنین دستگیر شدگان منتم به جابه‌جایی ورزشکاران به خصوص در فوتبال از طریق اخذی هستند.» آنچه در این دستگیری قابل تأمل بود، در میان بودن نام خبرنگاران مطرح ورزشی بود که سروصدای زیادی به راه انداخت و تا مدت‌ها نقل محافل ورزشی بود.

اخراج دو تابعیتی‌ها

دی ماه ۹۴ سازمان بازرسی کل کشور پس از پایان مهلت داده شده به فدراسیون‌ها و ارگان‌های ورزشی اقدام به بر کناری مدیران دو شغله و دو تابعیتی شافل در ورزش کرد. جریان از این قرار بود که در سال ۸۸ معان نظارت و بازرسی امور فرهنگی و اجتماعی سازمان بازرسی کل کشور در مصاحبه‌ای با رسانه‌ها از استعفای ۶۰ نفر از مدیران دو شغله ورزشی خبر داد و گفت: «متأسفانه در این سال‌ها عددهای از طریق رابطه و امتیاهم به فعالیت خود در جاهای مختلف ادامه داده‌اند. باید تکلیف این افراد روشن و عرصه برای کار سایرین باز شود.»

با این حال چند سالی طولی کشید تا این مسئله توسط سازمان بازرسی کل کشور عملیاتی شود. طی این چند سال بارها دیده شد که مدیران دو تابعیتی پس از ارتکاب جرم در کشور به کشور دوم گریخته و دیگر دست هیچ کس به آنها نرسیده است. روی همین اصل سازمان بازرسی کل کشور برخورد با مدیران دو تابعیتی و دو شغله را در دستور کار قرار داد که ورزش نیز از این قاعده مستثنی نماند. غیر از بحث دو تابعیتی‌ها و دو شغله‌ها سازمان بازرسی کل کشور اخیراً روی بحث قرارداد‌های فوتبال نیز دقیق شده‌است. قراردادهایی که با ارزش چند میلیارد بسته و تقریباً همگی از راه حیف و میل بیت‌المال تأمین می‌شوند. باید دید مسئولان سازمان بازرسی تا کجا این پرونده را ادامه می‌دهند؟ به هر حال این امیدواری وجود دارد تا با پیگیری‌های مسئولان جلوی ریخت و پاش‌های زیاد و فوق تصور فوتبال به خصوص در رده باشگاهی گرفته شود.